

ZLATÉM HRACHU KLEČET

Celá v bílém

Vím, že někde čeká,
čeká na každého.
Potom nebudu.
Na někoho čeká pod jabloní
a na ty pyšné hlavy
u dubu.

Možná, možná je to složitější,
než si myslí kluci
v naší vesnici.
Je to jako tvoje bílé šaty
na asfaltové silnici.

Možná je to druhá strana ticha,
možná zakřičí to roztoužený páv
daleko,
až za Egejským mořem.

A třeba blízko,
tady
v zahradách.

Rosa coeli

Na celém světě není tolik ticha
jako když sněží v Dolních Kounicích
a probořenou střechou katedrály
snáší se k zemi bílý sníh

Slavík tam zpívá v létě celou noc
a nemá luna na cimbálek hrá
stříbrný nástroj který nemá strun
pod volným nebem v troskách kláštera

Ty holé zdi tu stojí po staletí
kde byla dlažba dávno roste pýr
z přadena touhy panna odmotává
a nad hlavou jí létá netopýr

Když odmotala všechnu hebkou přízi
složila ruce v klín a zatajila dech
na nebi zvolna zhasínají hvězdy
a netopýr jí usnul ve vlasech

A co jsou staletí a co je vlastně věčnost
než ve vesmíru opuštěný kout
Ve studni času utopil se okov
na dno té studny nelze dohlédnout

Báseň

Bývá nám ticho jako dětem zima
tak dávno není kdy
vymlouváme se na jindy
a dlouho budeme se ještě vymlouvat

Jsme jako potmě vypáraný steh
a co vše nevíme a co jsme neslíbili

Jsme jako vzhůru obrácený déšť
Jsme naruby v té chvíli
kdy pravda podobá se prstu na ústech

Jiná báseň

Zahrady růžové a menší
kaluže jako zrcadla a motýli z nich pijí
na stromech prázdné klece

Hledá a nalezne
kdo hledá pod kameny

Do ticha zapouzdřený čas
hodinky bez ruk
ne už bez ručiček

Otevřít dveře minout dveřníka

Vzkazy na oprýskaných zdech
Zápisy černou křídou do komína

Malinko nebát se
i když je rmenu těsno v herbáři

Návraty oklikami dětství
a schodiště
a rovněž podzimy *o.k.*

Dřevořez růže půlnoční
té růže jedenkrát a navěky

A opuštěná židle na pavlači

! Ó Hirošimo všedních našich dnů
! Ó Hirošimo v nás a pokaždé

+
-> obrov
Hirošimo
Cena